

Identyfikator podatkowy NIP podatnika 5070094291
Numer KRS

e-Sprawozdanie finansowe JPK_SF (v.1-2)
dla jednostek innych w złotych
zgodnie z Załącznikiem Nr 1 do ustawy o rachunkowości

za	Od (dzień - miesiąc - rok) 01-01-2022	Do (dzień - miesiąc - rok) 31-12-2022
-----------	--	--

A. Dane identyfikujące jednostkę				
1a. Nazwa pełna Gminna Biblioteka Publiczna w Piątku				
1b. Adres				
Kraj Polska	Województwo Łódzkie	Powiat łęczycki		
Gmina Piątek	Ulica Rynek	Nr domu 16	Nr lokalu	
Miejscowość Piątek	Kod pocztowy 99-120	Pocztą Piątek		
B. Data sporządzenia sprawozdania finansowego				
Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok) 23-03-2023				

GŁÓWNA KASJERKA

mgr Ewa Miller

Osoba, której powierzono sporządzenie
sprawozdania finansowego
(imię, nazwisko, data i podpis)

Ewa Miller

29 MAR. 2023

BURMISTRZ

mgr Krzysztof Lisiecki

Kierownik jednostki, a jeżeli jednostką kieruje organ wieloosobowy -
- wszyscy członkowie tego organu
(imię, nazwisko, data i podpis)

Krzysztof Lisiecki

29 MAR. 2023

Identyfikator podatkowy NIP podatnika 5070094291
Numer KRS

Wprowadzenie do sprawozdania finansowego (v.1-2)

zgodnie z Załącznikiem Nr 1 do ustawy o rachunkowości (jednostka inna)

A. Dane identyfikujące jednostkę				
1a. Nazwa pełna				
Gminna Biblioteka Publiczna w Piątku				
1b. Adres				
Kraj	Województwo	Powiat		
Polska	Łódzkie	łęczycki		
Gmina	Ulica	Nr domu	Nr lokalu	
Piątek	Rynek	16		
Miejscowość	Kod pocztowy	Poczta		
Piątek	99-120	Piątek		
Czy chcesz dodać adres siedziby przedsiębiorcy zagranicznego (wymagane w przypadku oddziału) ☐ TAK				
Adres zagraniczny				
Kraj	Miejscowość	Kod pocztowy		
Ulica	Nr domu	Nr lokalu		
1c. Podstawowy przedmiot działalności jednostki				
kody PKD				
9101A - DZIAŁALNOŚĆ BIBLIOTEK				
2. Czas trwania działalności jednostki, jeżeli jest ograniczony ☐ TAK, czas trwania działalności jest ograniczony				
od				
do				
3. Okres objęty sprawozdaniem finansowym				
od 01-01-2022 do 31-12-2022				
4. Czy sprawozdanie finansowe zawiera dane łączne, jeżeli w skład jednostki wchodzi jednostki organizacyjne sporządzające samodzielne sprawozdania finansowe ☐ TAK ☒ NIE				
B. Założenie kontynuacji działalności				
5a. Czy sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez jednostkę, w dającej się przewidzieć przyszłości ☒ TAK ☐ NIE				
5b. Wskazanie, czy istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania przez nią działalności				
☐ TAK (wystąpiły okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania dział.) ☒ NIE (brak okoliczności wskazujących na zagrożenie kontynuowania dział.)				
5c. Opis okoliczności wskazujących na zagrożenie kontynuowania działalności				

C. Informacja czy sprawozdanie finansowe jest sporządzone po połączeniu spółek

6a. W przypadku sprawozdania finansowego sporządzonego za okres, w ciągu którego nastąpiło połączenie, wskazanie, że jest to sprawozdanie finansowe sporządzone po połączeniu spółek sprawozdanie sporządzone po połączeniu spółek sprawozdanie sporządzone przed połączeniem

6b. Wskazanie zastosowanej metody rozliczenia połączenia (nabycia, łączenia udziałów)

D. Zasady (polityka) rachunkowości. Omówienie przyjętych zasad (polityki) rachunkowości, w zakresie w jakim ustawa pozostawia jednostce prawo wyboru, w tym:

7a. Omówienie metod wyceny aktywów i pasywów (także amortyzacji)

Wartości stosowane przy wycenie aktywów i pasywów

Do wyceny aktywów i pasywów stosuje się następujące wartości:

1. Cenę zakupu (art. 28 ust. 2 ustawy, art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy),
2. Cenę nabycia (art. 28 ust. 2 ustawy),
3. Koszt wytworzenia produktu (art. 28 ust. 3 ustawy),
4. Cenę sprzedaży netto (art. 28 ust. 5 ustawy),

Ad 1. Cena zakupu składnika aktywów obejmuje kwotę należną sprzedającemu, bez podlegających odliczeniu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego; w razie importu składnika majątkowego do ceny zakupu wlicza się cło i podatek akcyzowy objęty ceną zakupu lub naliczony przy imporcie.

Ad 2. Cena nabycia to cena zakupu powiększona o koszty bezpośrednie związane z zakupem i przystosowaniem składnika aktywów do stanu zdadnego do używania lub wprowadzenia do obrotu, łącznie z kosztami transportu, załadunku, wyładunku, składowania lub wprowadzania do obrotu, a obniżona o rabaty, opusty i inne podobne zmniejszenia i odzyski. Cena nabycia towarów wymagających długotrwałego przygotowania do sprzedaży może być powiększona o koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania ich zakupu, związanych z nimi różnic kursowych, pomniejszone o przychody z tego tytułu.

Ad 3. Koszt wytworzenia produktu obejmuje:

- a) koszty bezpośrednie produktu - materiały bezpośrednie, koszty pozyskania i przetworzenia związane bezpośrednio z produkcją i inne koszty poniesione w związku z doprowadzeniem produktu do postaci i miejsca, w jakich się znajduje w momencie wyceny,
- b) uzasadnioną część kosztów pośrednio związanych z danym produktem - są to zmienne pośrednie koszty produkcji oraz ta część stałych, pośrednich kosztów, które odpowiadają poziomowi tych kosztów przy normalnym wykorzystaniu zdolności produkcyjnych; za normalny poziom wykorzystania zdolności produkcyjnych należy uznać przeciętną zgodną z oczekiwaniami w normalnych warunkach, wielkość produkcji za daną liczbę okresów lub sezonów, przy uwzględnieniu planowanych remontów.

Do kosztu wytworzenia produktu nie zalicza się kosztów:

- a) będących konsekwencją niewykorzystanych zdolności produkcyjnych i strat produkcyjnych,
- b) ogólnego zarządu, które nie są związane z doprowadzeniem produktu do postaci i miejsca, w jakim się znajduje na dzień wyceny,
- c) magazynowania wyrobów gotowych i półfabrykatów, chyba że poniesienie tych kosztów jest niezbędne w procesie produkcji,
- d) kosztów sprzedaży produktów.

W przypadkach uzasadnionych niezbędnym, długotrwałym przygotowaniem towaru lub produktu do sprzedaży bądź długim okresem wytwarzania produktu, cenę nabycia lub koszt wytworzenia można zwiększyć o koszty obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu finansowania zapasów lub produktów w okresie ich przygotowania do sprzedaży bądź wytworzenia i związanych z nimi różnic kursowych, pomniejszone o przychody z tego tytułu (art. 28 ust. 4 ustawy).

Ad 4. Cena (wartość) sprzedaży netto składnika aktywów jest to możliwa do uzyskania na dzień bilansowy cena jego sprzedaży (bez podatku od towarów i usług i podatku akcyzowego), pomniejszona o rabaty i opusty i inne podobne zmniejszenia, oraz koszty związane z przystosowaniem składnika majątku do sprzedaży i doprowadzeniem jej do skutku, a powiększona o należną dotację przedmiotową. Jeżeli nie jest możliwe ustalenie ceny sprzedaży netto składnika aktywów, to należy oszacować jego przypuszczalną wartość godziwą na dzień bilansowy.

Metody wyceny aktywów

Aktywa stanowią kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości, powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, które spowodują w przyszłości wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych (art.3 ust. 1 pkt. 12 ustawy).

Aktywa trwałe

Aktywa trwałe są to aktywa jednostki, które nie są zaliczane do aktywów obrotowych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt. 18 ustawy. Jednostka do aktywów trwałych kwalifikuje następujące składniki majątku:

- a) wartości niematerialne i prawne,
- b) rzeczowe aktywa trwałe,
- c) należności długoterminowe,
- d) długoterminowe rozliczenia międzyokresowe.

Wartości niematerialne i prawne

Wartości niematerialne i prawne - zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 14 ustawy - są to nabyte przez jednostkę, zaliczane do aktywów trwałych, niezakwalifikowane do inwestycji (art. 3 ust. 1 pkt. 17 ustawy) prawa majątkowe nadające się do gospodarczego wykorzystania, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, przeznaczone na potrzeby jednostki. W szczególności są to:

- autorskie prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje, koncesje,
- prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych oraz zdobniczych,
- know-how.

Do aktywów trwałych jednostki zalicza się również obce wartości niematerialne i prawne przyjęte przez jednostkę do używania na mocy umowy, zgodnie z którą jedna ze stron (finansujący) oddaje drugiej stronie (korzystającemu) wartości niematerialne i prawne do odpłatnego używania lub również pobierania pożytków na czas oznaczony, a umowa zawarta pomiędzy stronami spełnia co najmniej jeden z warunków określonych w art. 3 ust. 4 ustawy.

Wycena wartości niematerialnych i prawnych

Wartości niematerialne i prawne są wyceniane - zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy - według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Cena nabycia oraz koszt wytworzenia wartości niematerialnych i prawnych (art. 28 ust. 8 ustawy) obejmuje ogół kosztów poniesionych przez jednostkę do czasu ich oddania do użytkowania, w tym również:

- niepodlegający odliczeniu podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy,
- opłaty notarialne, podatek od czynności cywilnoprawnych związany z zakupem,
- koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich sfinansowania, odsetki i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszone o przychody z tego tytułu. Wartości niematerialne i prawne otrzymane nieodpłatnie np. w drodze darowizny wycenia się w cenie sprzedaży takiej samej lub podobnej wartości niematerialnej i prawnej.

Amortyzacja wartości niematerialnych i prawnych

Odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się drogą systematycznego, planowanego rozłożenia ich wartości początkowej na ustalony okres amortyzacji (art. 32 ust. 1 ustawy). Odpisy amortyzacyjne są dokonywane od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wartość niematerialna i prawna została wprowadzona do ewidencji.

Stawkę i metodę amortyzacji ustala się na dzień przyjęcia do używania wartości niematerialnych i prawnych. Okres i stawki amortyzacji podlegają okresowej weryfikacji. Na podstawie dokonanej weryfikacji sporządza się protokół, w którym ustala się korektę dokonywanych w następnych latach obrotowych odpisów amortyzacyjnych.

Odpisów amortyzacyjnych wartości niematerialnych i prawnych dokonuje się:

- jednorazowo na koniec roku podatkowego.

Wartości niematerialne i prawne o wartości początkowej nie wyższej niż 3.500,00 zł amortyzuje się:

- dokonując jednorazowego odpisu w miesiącu wprowadzenia wartości niematerialnej i prawnej do ewidencji,

Rzeczowe aktywa trwałe

W skład rzeczowych aktywów trwałych jednostki wchodzi:

- 1) środki trwałe, (podstawowe) - konto 011 - własne lub otrzymane od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego znaczącego trwały zarząd lub nieodpłatne używanie, służące zarówno działalności podstawowej, jak i działalności finansowo wyodrębnionej, które są umarżane według stawek amortyzacyjnych ustalonych w rozporządzeniu Ministra Finansów,
- 2) pozostałe środki trwałe - konto 013 - do których zalicza się:
 - środki dydaktyczne, w tym także środki transportu, a w instytucjach kultury także aparatura video, sprzęt nagłaśniający, projektory filmowe, magnetowidy i instrumenty muzyczne,
 - meble i dywany,
 - inwentarz żywy
- 3) zbiory biblioteczne,
- 4) mienie zlikwidowanych jednostek,
- 5) dobra kultury.

Środki trwałe

Środki trwałe to rzeczowe aktywa trwałe i zrównane z nimi, nie zakwalifikowane do inwestycji zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy, o przewidywanym okresie ekonomicznej użyteczności dłuższym niż rok, kompletnie, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostki.

Do środków trwałych zaliczane są:

- a) nieruchomości - w tym grunty, prawo użytkowania wieczystego, budowle i budynki, a także będące odrębną własnością lokale, spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego oraz spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego,

- b) maszyny, urządzenia, środki transportu i inne rzeczy,
- c) ulepszenia w obcych środkach trwałych.

Wycena środków trwałych

Środki trwałe wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych), pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także z tytułu trwałej utraty wartości (art. 28 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Środki trwałe nabywane odpłatnie

Nabywanie odpłatne w ciągu roku obrotowego środki trwałe wycenia się stosownie do art. 28 ust. 2 ustawy w cenie nabycia, tj. cenie zakupu środka trwałego, obejmującej kwotę należną sprzedającemu bez podlegających odliczeniu podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego,

- powiększonej o:
 - koszty bezpośrednio związane z zakupem i przystosowaniem środka trwałego do stanu zdatnego do używania,
 - koszty transportu, załadunku, wyładunku, ubezpieczenia w drodze, montażu,
 - opłaty notarialne związane z zakupem, odsetki i prowizje,
 - dodatnie różnice kursowe,
 - w przypadku importu - o obciążenia o charakterze publicznoprawnym,
- obniżonej o:
 - rabaty, upusty i inne podobne zmniejszenia i odzyski,
 - ujemne różnice kursowe.

Środki trwałe wytworzone we własnym zakresie

Środki trwałe wytworzone przez jednostkę we własnym zakresie wycenia się w koszcie wytworzenia produktu (art. 28 ust. 3 ustawy).

Koszt wytworzenia środka trwałego obejmuje:

- koszty bezpośrednio związane z budową, montażem, ulepszeniem środka trwałego,
- uzasadnioną część kosztów pośrednio związanych z wytworzeniem środka trwałego. Nie zalicza się do kosztów wytworzenia:
 - kosztów ogólnego zarządu,
 - kosztów sprzedaży,
 - pozostałych kosztów operacyjnych,
 - kosztów operacji finansowych (z wyłączeniem odsetek, prowizji naliczanych do dnia przekazania środka trwałego do użytkowania).

Środki trwałe nabywane nieodpłatnie

Za wartość początkową środków trwałych nabytych nieodpłatnie, w tym w drodze darowizny przyjmuje się cenę sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu (art. 28 ust. 2 ustawy). Cenę sprzedaży określoną w ustawie o podatku dochodowym jako cena rynkowa ustala się na podstawie cen stosowanych w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca odpłatnego zbycia.

Ulepszenia w środkach trwałych

Wartość początkową środka trwałego podwyższa się o nakłady związane z wykonaniem prac w celu jego ulepszenia, tj. zwiększenia jego wartości użytkowej.

Do wydatków na ulepszenie środków trwałych (art. 31 ust. 1 ustawy) zalicza się wydatki na:

- przebudowę, czyli wymianę podstawowych elementów w istniejącym środku trwałym,
- rozbudowę, czyli powiększenie (rozszerzenie) środka trwałego,
- rekonstrukcję, czyli odtworzenie (odbudowanie) całkowicie lub częściowo zużytych kładników środków trwałych,
- adaptację, czyli przystosowanie (przerobienie) środka trwałego do wykorzystania w innym celu, niż było jego pierwotne przeznaczenie, albo nadanie temu składnikowi nowych cech użytkowych.

Ulepszenia środków trwałych przeprowadzane w trakcie eksploatacji mogą dotyczyć własnych, jak również obcych środków trwałych.

Ulepszenia w obcych środkach trwałych, w przepisach podatkowych są określane jako „inwestycje w obcych środkach trwałych”.

Pozostałe środki trwałe (konto 013) - ewidencjonuje się w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia, a otrzymane od innej jednostki - w wartości określonej w decyzji właściwego organu.

Pozostałe środki trwałe otrzymane w formie darowizny wycenia się w wartości ustalonej na podstawie aktualnych cen nabycia, chyba że umowa darowizny określa tę wartość w niższej cenie.

Pozostałe środki trwałe ujmują się w ewidencji w wartości początkowej, na którą składają się cena nabycia lub koszt wytworzenia.

Zbiory biblioteczne pochodzące z zakupu ujmują się w ewidencji według cen nabycia, powiększonych o nie podlegający odliczeniu VAT, natomiast otrzymane dary i ujawnione nadwyżki wycenia się komisyjnie szacując ich aktualną wartość.

Bieżącą szacunkową wartość nabycia ustala się na podstawie okresowej wyceny opracowanej komisyjnie.

Rozchody wycenia się według cen ewidencyjnych.

Dobra kultury (dzieła sztuki i eksponaty muzealne) ujmują się w ewidencji w cenie nabycia.

Amortyzacja środków trwałych

Wartość środków trwałych - z wyjątkiem gruntów niesłużących wydobyciu kopalin metodą odkrywkową - zmniejszają odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe dokonywane w celu uwzględnienia utraty ich wartości na skutek używania

lub upływu czasu (art. 31 ust. 2 ustawy).

1 Art. 14 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych; art. 19 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

2 Art. 16a ust. 2 pkt. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych; art. 22a ust. 2 pkt. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Ustawa o podatku dochodowym stanowi, iż podatnicy, z wyjątkiem tych, którzy ze względu na ogłoszoną upadłość nie prowadzą działalności gospodarczej, dokonują odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.

Jednostka dokonuje odpisów amortyzacyjnych środków trwałych: jednorazowo na koniec roku podatkowego, z tym że suma odpisów amortyzacyjnych dla środków trwałych wprowadzonych do ewidencji w ciągu roku ustalona jest w proporcji do okresu używania w danym roku.

Rozpoczęcie amortyzacji środków trwałych następuje od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek trwały przyjęto do używania, do końca miesiąca, w którym następuje zrównanie sumy odpisów amortyzacyjnych z wartością początkową lub w którym postawiono je w stan likwidacji, zbyto lub stwierdzono ich niedobór.

Odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych dokonuje się w drodze systematycznego, planowanego rozłożenia na raty ich wartości początkowej na ustalony okres amortyzacji.

Metody i stawki amortyzacji

Okres lub stawkę i metodę amortyzacji ustala się na dzień przyjęcia środka trwałego do używania. Zgodnie z art. 32 ust. 3 ustawy, ustalone okresy i stawki amortyzacyjne są przez jednostkę weryfikowane. Odpisy przy zastosowaniu nowej stawki, ustalonej w wyniku weryfikacji, następują od początku następnego roku obrotowego roku, w którym dokonano weryfikacji.

Wybraną metodę amortyzacji stosuje się do pełnego zamortyzowania danego środka trwałego.

Ustala się, że maksymalne okresy i stawki amortyzacyjne środków trwałych (z wyjątkiem gruntów) nie mogą przekroczyć poziomu stawek zamieszczonych w załączniku do ustawy o podatku dochodowym. Metodę liniową stosuje się do wszystkich środków trwałych.

Metodę jednorazowego odpisu amortyzacyjnego dla środków trwałych o wartości początkowej nieprzekraczającej 3.500,00 zł stosuje się w miesiącu wprowadzenia środka trwałego do użytkowania, Do wyliczenia odpisów amortyzacyjnych środków trwałych, stanowiących koszty uzyskania przychodu, jednostka ustala okresy i stawki amortyzacyjne na poziomie przewidzianym w ustawie o podatku dochodowym.

Odpisy aktualizujące wartość środków trwałych

W przypadku zmiany technologii produkcji, przeznaczenia do likwidacji, wycofania z używania lub innych przyczyn powodujących trwałą utratę wartości środka trwałego jednostka dokonuje w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych odpowiedniego odpisu aktualizującego jego wartość.

Odpisy dotyczące środków trwałych, których wycena została zaktualizowana na podstawie odrębnych przepisów, zmniejszają odniesione na kapitał (fundusz) z aktualizacji wyceny różnice spowodowane aktualizacją wyceny.

Ewentualną nadwyżkę odpisu nad różnicami z aktualizacji wyceny zalicza się do pozostałych kosztów operacyjnych.

3 Art. 16f ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych; art. 21f ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

4 Art. 16h ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych; art. 22h ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zgodnie z art. 35c ustawy w przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu aktualizującego środków trwałych, w tym również z tytułu trwałej utraty wartości, równowartość całości lub odpowiedniej części uprzednio dokonanego odpisu aktualizującego zwiększa wartość danego składnika aktywów i podlega zaliczeniu do pozostałych przychodów operacyjnych.

Należności

Należności krótkoterminowe są to należności z tytułu dostaw i usług oraz całość lub część należności z innych tytułów niezaliczonych do aktywów finansowych, a które stają się wymagalne w ciągu 12 miesięcy od dnia bilansowego (art. 3 ust. 1 pkt.18c).

Należności z tytułu dostaw i usług, bez względu na termin płatności, zalicza się do należności krótkoterminowych. Jednostka ujmuje w bilansie należności krótkoterminowe z podziałem na należności od jednostek powiązanych i od pozostałych jednostek.

Jednostki powiązane - to grupa jednostek obejmująca jednostkę dominującą lub znaczącego inwestora, jednostki zależne, współzależne i stowarzyszone (art. 3 ust. 1 pkt. 43 ustawy).

Należności zaliczane do aktywów jednostki to kontrolowane przez jednostkę zasoby majątkowe o wiarygodnie określonej wartości, powstałe w wyniku przeszłych zdarzeń, które spowodują w przyszłości wpływ do jednostki korzyści ekonomicznych w postaci gotówki. Do należności długoterminowych zalicza się należności, z wyjątkiem zaliczanych do aktywów finansowych oraz dotyczących dostaw i usług, których termin spłaty przypada w okresie dłuższym niż rok od dnia bilansowego.

Jeżeli spłata należności następuje ratami, to raty płatne w roku obrotowym po dniu bilansowym oraz raty zaległe zalicza się do należności krótkoterminowych, a raty płatne w okresie dłuższym niż rok - do należności długoterminowych.

Wycena należności

Należności długoterminowe wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty z zachowaniem zasady ostrożności, czyli kwocie należności powiększonej o należne odsetki. W jednostce budżetowej należności obejmują:

- należności od odbiorców,
- należności z tytułu dochodów budżetowych,
- należności od budżetów,
- pozostałe należności publicznoprawne,
- należności od pracowników,
- pozostałe należności.

Inwestycje

W instytucji kultury - inwestycje - to ogół poniesionych kosztów pozostających w bezpośrednim związku z niezakończoną jeszcze budową, montażem lub przekazaniem do używania nowego albo ulepszeniem istniejącego już środka trwałego.

Koszty inwestycji obejmują wartość w cenie nabycia wszystkich zużytych do wytworzenia rzeczowych składników majątku i wykonanych usług obcych, wartość wynagrodzeń za pracę z pochodnymi, wartość świadczeń nieodpłatnych oraz inne koszty dające się zaliczyć do wartości wytworzonych przedmiotów majątkowych, majątkowych tym również:

- niepodlegający odliczeniu podatek VAT,
- naliczone za czas trwania inwestycji opłaty bankowe, prowizje i różnice kursowe od zaciągniętych przez inwestora zobowiązań służących sfinansowaniu zakupu lub budowy środka trwałego,
- nakłady sfinansowane z funduszy celowych.

Do kosztów inwestycji nie zalicza się kosztów ogólnego zarządu, kosztów sprzedaży, kosztów utrzymania komórek inwestycyjnych, ogłoszeń i innych występujących przed udzieleniem zamówień związanych z inwestycjami.

Wartość powstałych w wyniku inwestycji składników majątku trwałego ustala się w wysokości kosztów ich wytworzenia lub ceny nabycia łącznie z niepodlegającym odliczeniu podatku VAT.

Zapasy

Zapasy są to rzeczowe aktywa obrotowe, do których zalicza się (art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy):

- materiały nabyte w celu zużycia na potrzeby własne, do materiałów zalicza się surowce i inne materiały podstawowe, materiały pomocnicze, opakowania, paliwa, części zamienne do maszyn i urządzeń,
- towary nabyte w celu odsprzedaży w stanie nieprzetworzonym, do towarów zalicza się również produkty spożywcze w bufetach.

Zakupione materiały i towary ujmowane są w ewidencji według rzeczywistych cen ich nabycia. Mogą być również ujmowane w rzeczywistych cenach zakupu, jeśli w zakładowym planie kont ustalono, że koszty ich zakupu zalicza się w całości do kosztów okresu, w którym je poniesiono.

Wartość dostaw niefakturowanych ustala się stosując ceny przyjęte w ewidencji materiałów i towarów.

Na dzień bilansowy zapasy wycenia się według cen nabycia, względnie zakupu, nie wyższych od ich cen sprzedaży netto.

Środki pieniężne w kasie, banku, środki pieniężne w drodze

Środki pieniężne w kasie jednostki mogą być w formie gotówkowej w złotych (banknoty i monety) oraz w walucie obcej. Jednostka ujmuje wpłaty i wypłaty gotówką, - w tym samym dniu, w którym zostały dokonane (art. 24 ust. 5 pkt 3 ustawy).

Środki pieniężne w banku są gromadzone na rachunkach bieżących i na rachunkach pomocniczych.

W jednostce ewidencja kosztów jest prowadzona w układzie rodzajowym. Rachunki bieżące są to rachunki bankowe prowadzone w złotych, płatne na żądanie, służące do gromadzenia środków pieniężnych jednostki oraz przeprowadzania rozliczeń krajowych związanych z prowadzoną przez nią działalnością.

Rachunki pomocnicze to rachunki bankowe służące do wyodrębniania środków na określony cel (np. środki zakładowego funduszu świadczeń socjalnych) i przeprowadzania określonych rozliczeń pieniężnych.

Środki pieniężne w drodze odzwierciedlają wpłaty i wypłaty gotówkowe z rachunku bankowego do kasy oraz przelewy pomiędzy różnymi rachunkami bankowymi.

Metody wyceny pasywów

Pasywa (kapitały) jednostki wyrażają źródło finansowania aktywów.

Jednostka posiada:

- kapitały (fundusze) własne odzwierciedlające wartość składników finansowanych przez założycieli jednostki oraz aktywów
- kapitały obce, w skład których wchodzi:
 - wszelkie zobowiązania, które jednostka ma obowiązek uregulować w określonym terminie, Kapitał (fundusz) podstawowy

Jednostka posiada formę prawną:

-jednostka kultury

Kapitałem (funduszem) podstawowym w jednostce jest:

-fundusz jednostki

Wycena kapitału (funduszu) podstawowego

Kapitał (fundusz) podstawowy jednostka wycenia w wartości nominalnej (art. 28 ust. 1 pkt 10 ustawy).

Zysk (strata) z lat ubiegłych

Zysk netto roku ubiegłego jednostka może przeznaczać na:

- powiększenie kapitału własnego

Strata netto za ubiegły rok obrotowy może być pokryta z kapitału (funduszu) zapasowego lub pozostać do pokrycia w latach następnych.

Zobowiązania długoterminowe

Jednostka zalicza do zobowiązań długoterminowych wszystkie zobowiązania z tytułów cywilnoprawnych i publicznoprawnych, których termin płatności przypada później, aniżeli w roku następującym po dniu bilansowym.

Jeżeli zapłata zobowiązań jest rozłożona na raty, wówczas do zobowiązań długoterminowych jednostka zalicza tylko tę część zobowiązań, która zgodnie z umową ma nastąpić po roku obrotowym następującym po dniu bilansowym.

Jednostka wykazuje odrębnie zobowiązania długoterminowe wobec jednostek powiązanych i wobec pozostałych jednostek.

Wycena zobowiązań długoterminowych

Zobowiązania długoterminowe wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, przy czym zobowiązania finansowe, których uregulowanie zgodnie z umową następuje w drodze wydania aktywów finansowych innych niż środki pieniężne lub wymiany na instrumenty finansowe - według wartości godziwej (art. 28 ust. 1 pkt 8 ustawy).

Zobowiązania krótkoterminowe

Jednostka wykazuje zobowiązania krótkoterminowe z podziałem na zobowiązania wobec jednostek powiązanych i pozostałych jednostek.

Zobowiązania z tytułu dostaw i usług, bez względu na termin płatności zalicza się do zobowiązań krótkoterminowych.

Zobowiązania z innych tytułów cywilnoprawnych i publicznoprawnych wymagalne w ciągu 1 miesiący od dnia bilansowego zalicza się do zobowiązań krótkoterminowych.

Zobowiązania krótkoterminowe obejmują:

- zobowiązania z tytułu dostaw i usług,
- zobowiązania z tytułu podatków, ubezpieczeń i innych świadczeń,
- zobowiązania z tytułu wynagrodzeń,
- inne zobowiązania,
- fundusze specjalne.

Zobowiązania z tytułu dostaw i usług

Zobowiązania z tytułu dostaw i usług obejmują wszystkie zobowiązania związane z zakupem towarów i usług służących do działalności jednostki. W tej pozycji pasywów jednostka wykazuje również:

- kaucje gwarancyjne wpłacone z tytułu wykonywanych usług,
- przyjęte, lecz niezafakturowane przez dostawców dostawy materiałów i towarów (dostawy nie fakturowane),
- nadpłaty należności z tytułu dostaw i usług. Zobowiązania z tytułu dostaw i usług dzieli się na dwie grupy:
 - o okresie wymagalności do 12 miesięcy,
 - o okresie wymagalności powyżej 12 miesięcy.

Zobowiązania z tytułu podatków, ceł, ubezpieczeń, i innych świadczeń obejmują w szczególności:

1) zobowiązania wobec budżetu państwa i budżetów samorządu terytorialnego z tytułu:

- podatków i opłat,

2) zobowiązania wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu:

- ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, Funduszu Pracy,

- świadczeń z tytułu ubezpieczeń społecznych,

1) inne zobowiązania, do których ma zastosowanie Ordynacja podatkowa.

Zobowiązania z tytułu wynagrodzeń

Zobowiązania z tytułu wynagrodzeń oznaczają kwotę niepodjętych wynagrodzeń

pracowników zatrudnionych w ramach stosunku pracy, pracy nakładczej, na podstawie umowy zlecenia, o dzieło lub umowy agencyjnej.

Inne zobowiązania krótkoterminowe

Inne zobowiązania obejmują wszystkie zobowiązania, niezaliczane przez jednostkę do zobowiązań z tytułu dostaw i usług lub należności z tytułu podatków, ceł, ubezpieczeń społecznych oraz innych świadczeń i zobowiązań z tytułu wynagrodzeń. Są to w szczególności zobowiązania wobec:

- pracowników - z innych tytułów niż wynagrodzenia,

Fundusze specjalne

W ramach funduszy specjalnych jednostka tworzy następujące fundusze:

- zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

Wycena zobowiązań krótkoterminowych

Zobowiązania krótkoterminowe wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty, tj. łącznie z naliczonymi we własnym zakresie odsetkami od zobowiązań przeterminowanych, w przypadku braku oświadczeń wierzycieli o nienaliczaniu odsetek.

Zobowiązania wyrażone w walutach obcych jednostka przelicza po kursie średnim ustalonym przez Narodowy Bank Polski, obowiązujący na dzień przeprowadzenia operacji, chyba że w dokumencie celnym ustalony został inny kurs (art. 30 ust. 2 pkt. 2 ustawy). Operacje zapłaty zobowiązań w walutach obcych ujmuje się w księgach rachunkowych po kursie sprzedaży walut stosowanym przez bank, z którego usług korzysta jednostka (art. 30 ust. 2 pkt. 1 ustawy). Różnice kursowe powstałe na dzień zapłaty należności zalicza się odpowiednio do pozostałych przychodów lub kosztów finansowych.

Nie rzadziej niż na dzień bilansowy jednostka wycenia zobowiązania w walutach obcych - po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski (art. 30 ust. 1 pkt. 1 ustawy).

Fundusze specjalne wycenia się w wartości nominalnej.

Metody i terminy inwentaryzacji składników majątku jednostki

Metody inwentaryzacji składników majątku jednostki

Inwentaryzację stanu aktywów i pasywów jednostki przeprowadza się za pomocą następujących metod:

- 1) spisu z natury,
- 2) uzgodnienia i potwierdzenia sald,
- 3) porównania stanów wynikających z ksiąg rachunkowych z danymi wynikającymi z odpowiednich dokumentów źródłowych i ich weryfikacji.

W drodze spisu z natury inwentaryzuje się:

- gotówkę w kasie w złotych polskich,
- środki trwałe własne i obce (z wyjątkiem tych, do których dostęp jest znacznie utrudniony i gruntów),
- materiały oraz towary w magazynach, własne i będące własnością innych jednostek,
- maszyny i urządzenia wchodzące w skład środków trwałych w budowie,
- inne rzeczowe składniki majątku.

W drodze uzgodnienia i potwierdzenia sald ustala się stany następujących aktywów:

- aktywa finansowe zgromadzone na rachunkach bankowych,
- należności, należności publicznoprawnych,
- zobowiązania,
- powierzone innym jednostkom własne składniki aktywów.

W drodze porównania stanu księgowego z danymi wynikającymi z dokumentów i weryfikacji sald inwentaryzuje się stany następujących aktywów i pasywów:

- grunty i środki trwałe, do których dostęp jest znacznie utrudniony,
- wartości niematerialne i prawne oraz środki trwałe w budowie,
- należności sporne i wątpliwe,
- należności i zobowiązania wobec osób nieprowadzących ksiąg rachunkowych,
- rozrachunki publicznoprawne,
- rozrachunki z pracownikami,
- pozostałe aktywa i pasywa (np. czynne i bierne rozliczenia międzyokresowe, rezerwy, kapitały i fundusze, a także fundusze specjalne, w tym zakładowy fundusz świadczeń socjalnych) oraz
- aktywa i pasywa, których zinventaryzowanie w drodze spisu z natury lub uzgodnienia sald z przyczyn uzasadnionych nie było możliwe.

Terminy inwentaryzacji składników majątku jednostki

Inwentaryzację aktywów i pasywów przeprowadza się w następujących terminach:

a) w dniu bilansowym:

- gotówka w kasach jednostki,
- materiały i towary odpisane w koszty w dniu ich zakupu,
- uzgodnienie sald aktywów finansowych (środków pieniężnych) zgromadzonych na rachunkach bankowych,
- składniki aktywów i pasywów, których stan ustala się w drodze weryfikacji;

b) w okresie ostatniego kwartału roku obrotowego oraz pierwszych piętnastu dni następnego roku obrotowego:

- środki trwałe, środki trwałe w budowie,
- materiały, towary, wyroby gotowe i półfabrykaty nieobjęte ewidencją ilościowo-wartościową, lub nieznajdujące się w strzeżonych składowiskach,
- aktywa objęte wyłącznie ewidencją ilościową,
- salda należności,
- salda zobowiązań,
- powierzone innym jednostkom własne składniki aktywów,

c) raz w ciągu dwóch lat:

- spis z natury materiałów, towarów, wyrobów gotowych i półfabrykatów znajdujących się w strzeżonych składowiskach i objętych ewidencją ilościowo-wartościową;

d) raz w ciągu czterech lat:

- środków trwałych, a także maszyn i urządzeń, wchodzących w skład środków trwałych w budowie - znajdujących się na terenie strzeżonym.

Inwentaryzację przeprowadza się również w przypadkach:

- zmiany osoby (na dzień zmiany) materialnie odpowiedzialnej,
- zdarzeń losowych, które mogły spowodować zmiany w stanie składników majątku (na dzień ich wystąpienia),
- polecenia stosownych organów, np. kontroli skarbowej, sądu, oraz
- uzasadnionego podejrzenia kierownictwa, że rzeczywiste stany składników nie odpowiadają danym księgowym.

Zgodnie z art. 27 ust. 4 ustawy, inwentaryzację aktywów i pasywów przeprowadza się również na dzień zakończenia działalności przez jednostkę oraz na dzień poprzedzający postawienie jej w stan likwidacji lub upadłości. W przypadku połączenia lub podziału jednostek, z wyjątkiem spółek kapitałowych, strony mogą w drodze umowy pisemnej odstąpić od inwentaryzacji.

Przeprowadzenie i wyniki inwentaryzacji są dokumentowane i uzgadniane z zapisami ksiąg rachunkowych. Ujawnione w toku inwentaryzacji różnice między stanem rzeczywistym a stanem wykazanym w księgach rachunkowych jednostka wyjaśnia i rozlicza w księgach rachunkowych tego roku obrotowego, na który przypadał termin inwentaryzacji. Szczegóły dotyczące inwentaryzacji majątku zawarte są w Instrukcji Inwentaryzacyjnej.

7b. Omówienie metod ustalenia wyniku finansowego

Konto 860-„Wynik finansowy” służy do ustalenia wyniku finansowego instytucji kultury.

Po stronie Wn konta 860 „Wynik finansowy” księguje się na koniec roku obrotowego lub na inny dzień bilansowy:

1) w jednostce sporządzającej rachunek zysków i strat w wariantcie porównawczym:

- poniesione koszty ujęte na kontach zespołu 4 (koszty według rodzajów),
- wpływającą na wynik finansowy kwotę zmniejszenia stanu produktów oraz rozliczeń międzyokresowych kosztów w stosunku do stanu na początek roku obrotowego,

2) w jednostce sporządzającej rachunek zysków i strat w wariantcie kalkulacyjnym poniesione koszty:

- wytworzenia sprzedanych produktów i usług,
- ogólnego zarządu,

3) w każdej jednostce (niezależnie od sporządzanego wariantu rachunku zysku i strat):

- wartość w cenie zakupu (nabycia) sprzedanych w danym okresie towarów i materiałów,

- koszty finansowe,

- pozostałe koszty operacyjne,

- straty nadzwyczajne,

- zarachowany podatek dochodowy od osób prawnych oraz inne obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego.

Natomiast po stronie Ma konta 860 księguje się:

1) w jednostce sporządzającej rachunek zysków i strat w wariantcie porównawczym:

- przychody ze sprzedaży produktów i usług, towarów oraz materiałów,

- wpływającą na wynik finansowy kwotę zwiększenia stanu produktów oraz rozliczeń międzyokresowych kosztów w stosunku do stanu na początek roku obrotowego,

2) w jednostce sporządzającej rachunek zysków i strat w wariantcie kalkulacyjnym poniesione koszty:

- przychody ze sprzedaży produktów, towarów oraz materiałów,

3) w każdej jednostce (niezależnie od sporządzanego wariantu rachunku zysków i strat):

- przychody finansowe,

- pozostałe przychody operacyjne,

- zyski nadzwyczajne.

Saldo konta 860 wyraża na koniec roku obrotowego wynik finansowy jednostki, saldo Wn - stratę netto, saldo Ma-zysk netto.

Saldo konta 860 „Wynik finansowy” podlega przeksięgowaniu w roku następnym, pod datą przyjęcia sprawozdania finansowego, na konto 800.

7c. Omówienie metod ustalenia sposobu sporządzenia sprawozdania finansowego

nie dotyczy

7d. Omówienie pozostałych zasad

nie dotyczy

E. Uszczegółowienie sprawozdania

Nazwa pozycji

Informacja uszczegóławiająca, wynikająca z potrzeb lub specyfiki jednostki

Dodatkowe informacje i objaśnienia

zgodnie z Załącznikiem Nr 1 do ustawy o rachunkowości (jednostka inna)

W tym miejscu możesz załączyć pliki PDF do sprawozdania finansowego, np. sprawozdanie z audytu lub not dodatkowych lub innych

Nazwa pliku PDF	Opis pliku
a	b

Opis (treść) dodatkowych informacji i objaśnień

Na 31.12.2022 r. wartość pozostałych środków trwałych umorzonych w 100% - 14096,34 zł
Na 31.12.2022 r. wartość WNiP umorzonych w 100% - 1542,90 zł
Kwota wypłaconej odprawy emerytalnej na dzień 30.12.2022 r. to 20 400,00 brutto.
Na dzień 31.12.2022 r. nie było zatrudnionej osoby na stanowisku Dyrektora Gminnej Biblioteki Publicznej.
Sprawozdania finansowe zostały podpisane przez Burmistrza Piątku - Pana Krzysztofa Lisieckiego.

Osoba, której powierzono sporządzenie
sprawozdania finansowego
(imię, nazwisko, data i podpis)

Ewa Miller

EWA MILLER
mgr Ewa Miller

29 MAR. 2023

Kierownik jednostki, a jeżeli jednostką kieruje organ wieloosobowy -
- wszyscy członkowie tego organu
(imię, nazwisko, data i podpis)

Krzysztof Lisiecki

BURMISTRZ
mgr Krzysztof Lisiecki

29 MAR. 2023